

Utdrag ur BRIST

YLVA EMEL KARLSSON

BRIST är en diktsvit i 13 delar som tar ursprung i frågor om smärta som arbete och samhällskroppens bristande funktioner. Det är en text skriven från den crip-pade kroppens ensamhet, med och genom en kör av röster bland andra Gloria Anzaldua, Alyson Patsavas, Susan Griffin, June Jordan, Hillary Mantel, Johanna Hedva, Patrick Califia, Karin Johannisson, Felicia Mulinari och Christine Bylund.

Corresponding author email: ylva.karlsson@gmail.com. ISSN (Online) 2001-1377.

Copyright: © 2026 The author(s). This is an Open Access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution 4.0 International License (<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>), allowing third parties to copy and redistribute the material in any medium or format and to remix, transform, and build upon the material for any purpose, even commercially, provided the original work is properly cited and states its license.

Citation: *Tidskrift för genusvetenskap* 46 (1-2): 90–110
<http://dx.doi.org/10.55870/tgv.v46i1-2.63515>

I

När du är färdig med arbetet
värker kroppen på ett nytt sätt

Det är välkommet

Axlarna och armarna är trötta och krampar

Mjölksyra i benen och ryggen

Dina öron susar och piper

Skjuter genom nacken en kniv upp i underhjärnan

Gräver sig in och pekar på något bakom din tunga

I jämförelse
närmar det sig en smekning

Skriv:

Hej,

Jag är noggrann och motiverad och väl förtrogen med att gå över mina egna gränser och ändå få jobbet gjort. Jag kan le igenom smärtan. Priset som skall betalas står jag självklart för. Jag kan obehindrat utföra obetalt känslomässigt arbete på och efter arbetstid för att kompensera för mina tillkortakommanden och eventuellt obehag som dessa kan väcka.

Jag hoppas att ni kan tänka er att anställa mig trots att jag ibland rynkar ihop ansiktet på det där förfärliga sättet.

Skärp dig

Skärp dig

Skärp dig

Andas in

Föreställ dig ett samhällssystem där det här
inte händer

Andas ut

likt sorg eller glädje
likt hetta eller kyla
likt ett tecken från Gud

Nej snarare vrängd ut och in
Nej som om lustprincipen hade ett kön
och någon tryckte upp en isig trasa och
slet ut den plötsligt
Som slemhinnan och skärminnen
och det som sjunger i ärren

II

Varje gång du går ner i forsen

gapar munnen tom

Så fort det avtar tränger hjärnan bort

tryckt från stenarna

Så fort ordet närmar sig strupen

drar skammen undan

Du vaknar mitt i natten

Det är tyngden i tungan
söker sig ner i halsen

Lättheten
med vilken någon annan skulle säga Aj¹

¹Vi slår mot klipporna, slår mot klipporna, dånar under ytan.

Du vill känna hennes sammandragningar
i fingertopparna

Förväxla dig själv, tömmas, försvinna,
bli slagen, sprängas, få konturer,
het ånga över kroppen sedan kyla, en handflata
som bränner i skinnet

Närmar dig andra kroppar
i hopp om att försvinna ut ur din egen.

Säg:
Det är bara lite mycket just nu

Säg:
just nu

Skär fram en horisont ur huden

ett slut på blodet och branden²

² Vi är ett evigt hav. I vår kropp finns helvetet. När vi är arga stannar livet upp i förskräckelse. Vårt kön är ett sår som blöder. Det är ett sår som aldrig läker. Vi måste vara magiska. Vi är stympade. Vi är skadade. Vi kommer aldrig att förlåta existensen. Varenda av våra handlingar är förgörande. Vi är en pest. En sjukdom. Blodet från vårt sår gör mjölk sur. Det gör frukt rutten. Det får strängarna på en fiol att brista. Det gör maten giftig, sprider smitta, orsakar säker död i strid, ger impotens, förkrymper allt i sin närhet.

Håll ihop händerna
Armarna Musklerna
Senorna Benet Märgen
Ryggraden Bröstkorgen
Lungorna Magsäcken
Diafragman Ligamenten
Lymfan Livmodern
Äggstockarna Väggar
Slemhinnan Cystorna
Cellerna

Andas in

Föreställ dig en sund självbild och
vad för kropp den har

Det är en ruttnande mängd i din bukhåla

Du är en torktumlare med taggtråd

Du försöker andas och benen viker sig

En hög ilskna getingar du får gräva dig ur

Det yrselframkallande surret sträcker sig bortom kroppens gränser
kan inte se var det slutar

Du

En deg som jäser över En kropp som skärs itu
En ofrånkomlig stank

Du försöker se på dig själv med ett annat par ögon,
någon full av ömhet

Du försöker hitta något att säga till dig själv
som inte är

Skärp dig³

³Vi smalnar av. Vi hungrar. Vi är irriterade. Vi gråter plötsligt. Vi kan inte sova på nätterna. Vi kan inte bajsa. Vi kan inte smälta maten. Vi kräks. Våra huvud värker. Våra ryggar värker. Vi uppvisar galenskap. Vi är melankoliska. Vi tar på oss själva. Vi kan inte låta bli att ta på oss själva. Vi blir morbida. Vi tror att vi kommer att slås ner och dö.

Om du lyssnar genom kroppen

Om du hör hennes röst genom
smärtan

Låg men tydligt

Om du känner henne genom
ilningarna blixterna knivarna

Läpparna fingrarna

Om du kan ana hennes lukt genom
illamåendet

Du har längtat efter henne så länge

Att hennes kropp ska vara nära din

Vill du fortfarande ha henne inuti dig

Hennes hand i ditt getingbo

Detta är helt normalt det gör ont för alla, slappna av

Det är tyngden
Att tömmas och bli tyngre

Det är sorg i köttet

Det hackar ut dina inälvor
skriar in i mörget⁴

⁴Vi känner er genom kroppen. Vi kan inte fatta. Vi känner er. Har känt er länge. Generationer av död och födelse.

Varje andetag under oket ett stygn i tyngden i vårt bäcken.

Säg:
Det är bara lite mycket just nu

Säg:
Det är bara lite mycket just nu

Säg:
Det är bara lite mycket just nu

Säg:
Det är bara lite mycket just nu

Skärp dig

Det är bara lite mycket just nu